

(кѣмто рѣкохмы выше) тѣлесно то оуслажденіе было предпочтѣнно ꙗко духовно то, сирѣчь ꙗко блаженно то испланеніе на заповѣдь Божіа. Ева, катò по слава, покѣсилася пѣрво на това прельстно, но пагѣбно предпріятіе, найпаче когато искѣситель (когото св: Писаніе называва хитрый смій. Быт: г. 1.) рѣкалъ ѿ хитроу, защо не токмо не ще ѿмъ съ слѣчи вредително слѣдствіе ꙗко това, но на протѣвъ ще полѣжтъ найсвѣршенно сѣстоаніе “Будете ѿкъ вѣзи. ., (Быт: г. 5.) Това Евино престѣпванье было примѣръ вредителенъ ѿ самага Адама, който, ако ѿ да былъ съ душевны дѣрвы превосходно ѿдаренъ, обаче покорилъ съ на прельстны те чѣства. Вѣзася мало горѣ, чи челоуѣческо то благополѣче небы было нарѣшено, ако дабы разумъ атъ въ челоуѣкѣ атъ всегда владелъ. Но за реченно то прельщеніе падналъ ꙗко престѣлъ атъ сѣ тойзи върховенъ оуправитель на челоуѣческы те дѣла, разумъ атъ: ѿ влѣстѣ него боцарили съ плѣтски те склонности, който мѣ ѿнѣли сила та ѿ го порѣбили. ѿ на това страшно превращеніе слѣдствіе то не могло да бѣде дрѣго ѿсвѣнь смертенѣсно.

Що съ ѿ случило по престѣпенье то.

(б) Катò що преслашалъ челоуѣкѣ разумъ атъ престѣпилъ заповѣдь Божіа, ѿ тѣтакси ѿз благополѣчно то въ горко падналъ сѣстоаніе. Понѣже разумни те сили съ ѿбезсилили ѿ ѿслабѣли, ни хнѣ-атъ сѣбѣтъ потемнѣлъ, свѣтлость та на бола та съ ѿпорѣчила, тишина та душевна съ смѣтила, ѿверди съ братѣ на стра-